

ת"פ 38648/09 - מדינת ישראל נגד יורם לוסקי

38648-09-18 ת"פ 06 ביוני 2019

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בפני כב' ס.הנשיהה, השופט אליו ביתן

מדינת ישראל נ' לוסקי(עוצר)

בעניין:
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: יורם לוסקי (עוצר)

גזר דין

.1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר דיןוי במסגרת כתוב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן, שלאלה han עיקריהן:

בתאריך 18.09.18 בסמוך לשעה 06:20, ש.ק. הגיע ברכבו לבית קפה מסוים באשקלון, עצר בסמוך ויצא מהרכב כדי לקנות לעצמו קפה וסיגריות. בצתתו מהרכב, כיבת המנווע, סגר את הרכב אך לא נעל אותו, והשאר את מפתח הרכב בתוך מתג הנהעה. בעת שהוא בגבו אל הרכב, הגיע הנאשם, פתח את דלת הרכב והתיישב במושב הנהג על מנת לנגב את הרכב. המוכר בבית הקפה הבין במעשה הנאשם והתריע על כך בפני המתלון. המתלון רץ מיד לעבר הרכב, ציהה את הנאשם המוכר לו משכונות מגוריו, צעק לעברו שיעזוב את הרכב. הנאשם לא שעה לבקשת המתלון, הניע את הרכב ונסע במהירות מהמקום כשלפת הניג פותחה והמתלון עומד בסמוך לה. כתוצאה ממעשה הנאשם המתלון נחבט מדלת הנהג, נזדקק קדימה ונחת על הכביש כשפניו מוטחות באספלט. הנאשם המשיך בנסיעה פרטנית ונרג ברכב כברת דרך מסויימת, עצר את הרכב ונמלט כשהוא מותיר את הרכב ברחוב.

כתוצאה מנפילת המתלון, נשברו שתי שיניו הקדמיות, והוא סבל מדימום בלוע ומכאב בפנים. הוא פונה לבית החולים ושותר באותו היום.

.2. על יסוד הודהה הנאשם בעובדות כאמור, הוא הורשע בעבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין; נהיגת רכב ללא רישיון נהגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; נהיגה ללא פוליסת ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

1. ב"כ המאשינה עמד על הערכים החברתיים שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם ועל חומרת הפגיעה בהם; טען שעבירות גנבת הרכב הוכחה בפסקה כ"מכת מדינה" הגורמת לפגיעה כלכלית קשה הן לפרט והן לציבור, ושמידניות העונשה לגבייה מחייבת. והדגיש את הצורך בהרעתם עבריים פוטנציאליים. ציין כי הנאשם לא שעה לבקש המתלוון לעזוב את הרכב, ושתוں כדי נסייתו הפראית המתלוון נפגע מהרכב והו吐 אל הכביש. עוד ציין, שה הנאשם נהג ברכב מבלי שיש ברשותו רישיון הנהגה ופוליסת ביטוח. הפנה לפסקה. ועתר לקבוע מתחם עונש חולם הנע בין 15 ל- 30 חודשים מאסר בפועל.

באשר לעונש הראי לנימוק, ציין את העובדה שה הנאשם נטל אחירות, הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן וחסר זמן שיפוטי, ומайдך את עברו הפלילי של הנאשם, הכול 26 רישומים בעבירות אלימות, רכוש, עבירות כלפי שוטרים ועובד ציבור, הפרת הוראה חוקית, סמים ועוד, ואת העובדה כי את העבירה בתיק זה הנאשם ביצע בעודו תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי מת"פ 15-06-0644-49644 של בית משפט השלום באර שבע. עוד הוסיף,

כי שיקולי הרעתה היחיד והרבים מצדיקים החמורה בעונשו של הנאשם, ועתר להעמיד את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם שהוצע, להפעל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 15-06-0644-49644 הנ"ל, במצבבר לעונש שיטול כאן, ולהטיל עליו בנוסף מאסר על תנאי ממשך ומרתייע, פסילת רישיון הנהגה בפועל ועל תנאי, ופיקוי משמעותו למתלוון. הגיע את המרשם הפלילי של הנאשם ואת גזר הדין של בית משפט השלום בו הוטל המאסר על תנאי בר הפעלה.

2. ב"כ הנאשם ציין שה הנאשם בן 57. טען כיאמין הוא בעל עבר פלילי שיריצה עונשי מאסר קודמים, אולם רוב העבירות שביצע קשורות לשימוש בסמים וגם היום הוא משתמש בסמים. טען כי הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ולכך אחירות מלאה על מעשיו וכי הצדדים לא הגיעו להסדר עונשי משום שהמאשינה התנהה את ההסדר בתשלום פיצוי מוסכם מראש, ולניהם אין יכולת כלכלית לעמוד בכר, וטען כי מידניות כזו מפלה אינה הוגנת. אשר לעבירה, הדגיש כי הנאשם אכן גנב את רכבו של המתלוון אך בשלב מסויים עזב את הרכב, ומוסכם על הצדדים הצדדים שהרכב הוחזר למתלוון כעבור כמה שעות מבלי שנגרם לרכב נזק כלשהו. עוד טען, כי הנאשם לא ניסה לדרכו את המתלוון, אלא המתלוון הוא זה שהקפא על הרכב. וכי בסופו של דבר המתלוון שוחרר מבית חולים בו ביום. טען שה הנאשם סובל ממחלה نفس ומטופל במבחן, ושנותו זה רלוונטי לעונשה, גם שה הנאשם איננו טוען כי הוא לא היה אחראיamusיו או איננו כשיר לעמוד לדין. ציין שהעבירות בהן הורשע הנאשם מצויות בסמכות בית משפט שלום, וטען כי ההחלטה אליה הפנה ב"כ המאשינה אינה רלוונטית לעניינו ומתיחסת לנסיבות חמורות בהרבה. טען כי במספר רב של תיקי גנבת רכב נקבעים מתחמי עונשה של עבירות שירות. וטען כי בנסיבות עניינו, ובהתחשב במצבו הנפשי של הנאשם, בליךאת האחירות על המעשים, בחיסכון בזמן שיפוטי, בחבלה הקלה שנגרמה למתלוון ובהתשבת הרכב תוך זמן קצר, יש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, העוצר מיום האירוע- 18.09.18.

.3. הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

.1. הנאשם הורשע בעבירות של גניבת רכב, חבלה חמורה, נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה ונוהga ללא פוליסת ביטוח. מעשי הנאשם נעשו ברצף אחד, בסמיכות זמניות ומקום, מתוך אותה כוונה פלילית והם קשורים זה לזה באופן שיש לראות בהם אירוע אחד. משכך, יש לקבוע מתחם עונש הולם לאירועו כולו ולגזר עונש כולל לעבירות שביצעו הנאים.

.2. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות כאן הם בין היתר, שמירת החיים והגוף, הזכות לקניין, הזכות לכבוד, והזכות לביטחון ושלווה. בהתחשב בנסיבות גניבת הרכב, בנסיבות הפגיעה במטלון ובאופן הפגיעה שנגרמה למטלון, יש לקבוע שמידת הפגיעה בערכים החברתיים האמורים הינה ברמה בינונית.

.3. הקול הברור העולה מפסיקת בית המשפט לעניין גניבת רכבים הינו של חומרה.

"כל מקרה לנسبתו, אך המדינה הכללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליון עבירות נוספות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמורה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נухקה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר שנים; היא ממשיכה לנוגס ברכושים של רבים, ופגיעה רעה כלכלית ואנושית. המעת שבידי בית משפט זה לעשותות הוא לחזק את ידיהם של בית המשפט הדיוניים בראיה מחמורה של העבירות הכרוכות בכך." - ע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 15.05.2006)

ומדייניות הענישה בעבירות האלימות הינה, מימים ימימה, של חומרה מובהקת.

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הcenteua במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברוחבות ובבטים, ותרומה זו **תמצא את ביטויו בעונשים החמורים ששווה עליהם על בית-המשפט לגמור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה**. علينا למוד את הרחמים שבilibנו במידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידענו הכל כי מי שיורשע בעבירה אלימות ישא בעונש חמור על מעשאו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחוריו سورג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר..." (ע"פ 8314/03 רג'ח נ' מדינת ישראל תק על 2005 (2) 3016)

.4. הילכה למעשה, בתי המשפט מטילים עונשי מאסר בפועל על עבירות גניבת רכב -

בעפ"ג 43434-01-19 **אבו עמר עmir נ' מ"י** (09.06.15) המערער נכנס לתוך רכב שלא שיר לו, הניע אותו ונסע מהמקום. בית המשפט הרשע אותו בעבירות של, גניבת רכב, ונהייה ללא רישון נהיגה ולא ביטוח, קבע שמתחם העונש ההולם הנע בין 6 - 18 חודשים מאסר בפועל, וגורר על המערער 9 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה. ערעור המערער על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (ז-מ) 69797-03-18 **פארס עקרמאוי נ' מ"י** (פורסם בبنבו, 20.02.19) המערער הגיע בשעות צהרים לחניון כל' רכב והתנהג באופן שנছזה שהוא בעליו של רכב שחנה בחניון. בשלב מסוים הוא נכנס לרכב, התנייע אותו באמצעות מפתח שהוא בתוכו, תוך הסתיעות בקדוד הסודי שהוא רשום על מפתח ברכב, וגבב את הרכב, מתוך כוונה למכור אותו באזרה יהודית ושומראן. המערער נתפס זמן קצר לאחר מכן, כאשר נידת נסעה אחרי הרכב והשוטרים סימנו לו לעצור, באמצעות סירינה וכרייזה. המערער, שהבחן בנידת, ביצע "פנית פרסה" במהירות גבוהה וסיקן רכבים על הכביש. בעת מעצרו הוא אף פגע עם הרכב בנידת, וגרם לה נזק קל. המערער היה והורשע בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישון נהיגה ללא ביטוח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 9 ל- 18 חודשים מאסר בפועל, וגורר על המערער 9 חודשים מאסר בפועל; מאסר על-תנאי; קנס; פסילה ופסילה על תנאי.

בית המשפט המחויז דחה את ערעוון וקבע-

"לאחר בוחנת טיעוני הצדדים, הגיעו לכל מסקנה, כי לא קמה עילה להतערב בגזר-דין המפורט והמנומך של בית-משפט כאמור, וכי דין הערוור להידחות..."

באשר למתחם הענישה.. מנעד הענישה בעבירות של גניבת רכב הוא רחב, וכל מקרהណן לדון לפי נסיבותו. בענייננו, לא מצאנו מקום להתערב בהחלטת בית-משפט קמא בעניין מתחם הענישה ההולם, שכאמור הרף התיכון שבו כולל מאסר בפועל של ממש; זאת, בפרט, לנוכח נסיבות ביצוע העבירות. אמנם מדובר בגניבת רכב שלא תוכננה מראש, אשר לא כללה "פריצה אלימה" לרכב. ואולם, מדובר בגניבת רכב מתחכמת, כאשר המערער הציג עצמו בחניון כבעל הרכב, ונגב את הרכב אגב נסיעה בו לכיוון אזרח יהודית ושומראן, מתוך כוונה למכור שם את הרכב הגנוב. הנסיבות חמורות גם בשל העובדה שהמערער נהג ברכב ללא רישון ולא ביטוח, וזאת תוך יצירת סיכון לו ולמשתמשים ברכב, כמפורט בעבודות כתב-האישום המתוקן, למטרות שמכתבי האישום המתוקן נמחקה הוראת החיקוק של נהגה בפיזיות".

ברע"פ 1052/17 **מחמד ג'ברין נ' מ"י** (פורסם בبنבו, 12.03.2017) המבוקש נכנס לאולםairaועים, נטל מפתחות של רכב מתיקו של המתלוון, יצא מהאולם, נכנס לרכב, אסף ממוקם סמוך אדם נוסף ונסע לכיוון דהרייה. כאשר הוא הגיע עם הרכב למיחסום, הוא נעצר על ידי שוטר, ובمعנה לשאלת

השוטר אודות הרכב, מסר כי אין ברשותו רישיון נהיגה, וכי הרכב שייך לאמו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין מספר חדש מסר בפועל ועד לשנת מסר בפועל, ודן את המבוקש ל-4 חודשים מסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את תקופת המסар בפועל על 8 חודשים.

בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של המבוקש וקבע-

"בנסיבות המקירה דין, סבורני כי העונש שהושת על המבוקש אינו סוטה כלל, ממדיניות העונשה הנוגגת בעירות דומות. מטעמים אלו בלבד, דין הבקשת להידחות".

.5. העונשים שבתי המשפט מטילים על עבירת החבלה חמורה, חמורים יותר מאשר המוטלים על עבירת גניבת הרכב, וכוללים תקופות מסר משמעותיות-

בע"פ 4771/14 **אדדם ענאה נ' מדינת ישראל**(פורסם ב번호, 14.09.23) דובר במערער צעיר בן 26, אב לשני ילדים, ששחה שלא כדין בישראל. בשנותו בישראל הכיר את המתלוננת וניהל אליה קשר רומנטי משך כולה. לאחר ויכוח נוקב בין המערער למטלוננת, יצאתה המתלוננת מהרכב והמערער ביקש לבסוף منها. בעוד המתלוננת רצתה אחריו, הוא פתח בניסעה לאחריו, בידיעה שהמתלוננת מאחוריו הרכב, ופגע בה. המתלוננת נפלה לאחר מכן מעצמה הפגיעה ונחבלת. והמערער נמלט מהמקום ברכבת.

המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות ובעירות של שימוש ברכב ללא רשות, נהגה ללא רישיון (ריבוי עבירות), ונוהגה ללא ביטוח רכב (ריבוי עבירות), ושהייה בלתי חוקית בישראל (ריבוי עבירות).

בית המשפט המחוזי הטיל עליו **24 חודשים מסר בפועל**.

בית המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע-

"... אין להקל ראש בעבירות שבביצועו הודה המערער, ואנו סבורים כי העונשים שהושתו עליו אינם חריגים בצורה משמעותית לחומרה. המערער נסע ברכב לאחר ביעדו שהמתלוננת מצויה במקום, כשהוא אדים לאפשרות הפגיעה בה, והוא אכן פגע בה. יתר על כן, המערער נטל בלא רשות את רכבו של אחר ונרג במספר פעמים ללא רישיון ולא ביטוח, ולבסוף נטש אותו בסמוך לביתו באזרה. נוסף על כל אלה, המערער שהוא בישראל ללא אישור כדין, כשהוא נוהג לצאת לאו"ש ולהזור ולהיכנס לישראל, וזאת במשך תקופה בת שלושה חודשים.

בע"פ 7899/12 **יעיסא אל סעדי נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호, 13.03.20) דובר במערער אשר לאחר דין ודברים עם אדם אחר שהלך ברחוב עם חבריו, נסע עם רכבו כרך שקדמת הרכב הופנתה כלפי החבורה, והחל לנסוע במהירות לכיוונה. כתוצאה לכך, הרכב פגע באחד מהם (להלן: "הפגיעה"), והפילו אל הכביש. לאחר מכן, המערער המשיך בניסעה, פגע בפגיעה עם גלגלי רכבו הקדמיים ועצר כשהפגיעה שרוע על הכביש בצד אחד.

לgalלי הרכב האחוריים. בשלב זה, החל אחר מהחברה להכות ברכבו של המערער, בניסיון למנוע את המשך הנסיעה, ואולם, המערער נסע מעט לאחריו, אז החל שוב בנסיעתו קדימה, כשהוא פוגע בפגע עם הגלגלים האחוריים. לאחר מכן, המערער נמלט מן המקום מבלי להושיט עזרה ומבליל להודיע לרשותו או לכל גורם אחר. כתוצאה מפגעה, נגרמו לאחר חבלות קשות, והוא נדרש לטיפול רפואי בבית החולים.

הוסכם בין הצדדים כי התביעה תעותר להטיל על המערער 18 חודשים מאסר בפועל והמערער יהיה חופשי בטיעונו. בית המשפט המ徇ז גזר על המערער **18 חודשים מאסר בפועל**.

הערעור על חומרת העונש נדחה.

.6. באשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות -

גניבת רכבו של המתлонן לא תוכננה מראש. הרכב עמד לא נועל כהמפתח במתג ההנעה, והנאשם ניצל את המצב ופועל כפי שפועל. גם הפגעה במתلونן לא תוכננה, ואולם, הנאשם היה מודע להימצאות המתлонן בקרבת הרכב ובכל זאת הוא נסע מהמקום בצורה שסיכנה את המתлонן ואף גרמה לפגעה פיזית בו.

הנאשם ביצע את העבירה בעצמו, לבדו.

אשר לנזק שנגרם - כאמור, המתлонן נחבל מצלת הרכב, גופו נזוק קדימה והוא נחת על הכביש כשפניו מוטחות באספלט. שתי שיניים הקדמיות נשברו והוא סבל מדימום בלוע ומכאב בפניו. יש להניח שהוא חווה פחד ועלבון ונגרמה לו עגמת נשף.

באשר לרכב, הוא חוזר למתلونן מיד לאחר האירוע, ללא נזק.

הנזק שיכל להיגרם מעשי הנאשם חמור יותר. מגנון פגעה כפי שהיא כאן - הירקנות הגוף כתוצאה מפגיעה רכב הנושא בתנופה חזקה ונחיתה עם הפנים על הכביש - עלול לגרום לחבלת ראש קשה ואפילו מוות.

הנאשם נהג ללא רישיון והוא עלול היה פוגע במשתמשי הדרך וברכוש.

.7. בהתחשב בחומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהם, במידה אשמו של הנאשם, בערכיהם החברתיים שנפגעו מowitz העבירות ובמידת הפגעה בהם, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, אני קובע שמתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 12 ל- 36 חודשים מאסר בפועל.

.8. לנאשם עבר פלילי מכבד, הכול הרשות רבות בעבירות אלימות, רכוש- כולל פריצה לכלי רכב וגניבה מהם, עבירות כלפי שוטרים ועובד ציבור, הפרת הוראה חוקית, סמים ועוד, והוא ריצה עונשי

מאסר.

ביום 03.07.16 הנאשם נדון בת"פ 49644-06-15 של בית משפט השלום בארכ - שבע ל- 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום גזר הדין שלא עברו עבירה הכלולה בפרק י' לחוק העונשין, תשל"ז-1977; או עבירה בגיןו לסעיפים 192 או 288 לחוק העונשין. עבירת החבלה חמורה בה הורשע הנאשם, כלולה בפרק י' לחוק העונשין והוא נעברה בתוך תקופת התנאי, ועל כן היא מפעילה את המאסר על תנאי האמור.

9. בהתחשב בעבורי הפלילי של הנאשם; בגין המבוגר יחסית בהשוואה לגילאים הרגילים של הנאים המבצעים עבירות של גניבת רכב; ובעובדיה כי הוא ביצע את המעשים מבלי להירגע למרות שהמתלונן ראה אותו ויזהה אותו; וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי; נראה לי כי קיים חשש שהנאשם ישוב ויבצע עבירות דומות ויש צורך בהרטעתו מכך.

הקלות היחסית של ביצוע עבירת גניבת רכב; הקושי לאתר את גנבי הרכב ואת הרכבים שנגנבו; הנזק הישיר שנגרם מגניבת רכב; והנזק הכלכלי הרחב שנגרם לציבור; מעלה את הצורך בהרטעת הרבים מפני ביצוע עבירות אלה.

10. אל מול מרכיבי החומרה שהוזכרו, ניצבים נתוני הנאשם, בהם, גילו, נסיבותיו האישיות, ומצבו הנפשי - אין חולק כי במהלך מעצרו הוא אושפץ ושזה במב"ן - הגורמים לכך שקשה המאסר עבור הנאשם יהיה גדול מהרגיל. וכן, הודאת הנאשם, "יתור הצורך בהעדת העדים ובמיוחד המתלונן, החיסכון בזמן שיפוט וบทשומות הרכוכות בניהול המשפט עד תום, ולקיחת האחריות על מעשיו".

11. נוכח כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשים מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. אני מפעיל את עונש המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 49644-06-15. הנאשם ישא חודשיים מתוקופת המאסר על תנאי במצטבר למאסר כאן וחודשיים בחופף.

תקופת המאסר הכוללת שעל הנאשם לשאת הינה 22 חודשים מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא עברו עבירות אלימות שהוא פשע.

ד. פיצוי לנפגע העבירה בסך 10,000 ₪.

ה. אני פוסל את הנאשם מלחייב או לקבל רישון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' סיון תשע"ט, 06 יוני 2019, בנסיבות הצדדים.